

ÂTİYİ KARANLIK GÖREREK AZMİ BIRAKMAK...

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Pazartesi, 29 Nisan 2024 13:22 -

**"Oğullarım: Gidiniz de Yusuf'la kardeşini araştırınız;
hem sakın Allah'ın inayetinden ümidinizi kesmeyiniz.
Zira, kâfirlerden başkası Allah'ın inayetinden ümidini kesmez."
(Yusuf, 87)**

Âtiyi karanlık görerek azmi bırakmak...
Alçak bir ölüm varsa, emînim, budur ancak.

Dünyâda inanmam, hani görsem de gözümle.
İmânı olan kimse gebermez bu ölümle:

Ey dipdiri meyyit, "İki el bir baş içindir."
Davransana... Eller de senin, baş da senindir!

His yok, hareket yok, acı yok... Leş mi kesildin?
Hayret veriyorsun bana... Sen böyle değildin.

Kurtulmaya azmin neye bilmem ki süreksiz?
Kendin mi senin, yoksa ümîdin mi yüreksiz?

Âtiyi karanlık görüvermekle apıştın?
Esbâbı elinden atarak ye'se yapıştın!

Karşında ziyâ yoksa, sağından, ya solundan
Tek bir ışıık olsun buluver... Kalma yolundan.

Âlemde ziyâ kalmasa, halk etmelisin, halk!
Ey elleri böğründe yatan, şaşkın adam, kalk!

Herkes gibi dünyâda henüz hakk-ı hayâtın
Varken, hani herkes gibi azminde sebâtın?

Ye's öyle bataktır ki; düşersen boğulursun.
Ümmîde sarıl sımsıkı, seyret ne olursun!

Azmiyle, ümidiyle yaşar hep yaşayanlar;
Me'yûs olanın rûhunu, vicdânını bağlar

Lânetleme bir ukde-i hâtır ki: Çözülmez...
En korkulu câni gibi ye'sin yüzü gülmez!

ÂTİYİ KARANLIK GÖREREK AZMİ BIRAKMAK...

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Pazartesi, 29 Nisan 2024 13:22 -

Mâdâm ki alçaklığı bir, ye's ile şirkin;
Mâdâm ki ondan daha mel'un daha çirkin

Bir seyyie yoktur sana; ey unsur- îman,
Nevmid olarak rahmet-i mev'ûd-u Hudâ'dan,

Hüsrâna rıza verme... Çalış... Azmi bırakma;
Kendin yanacaksan bile, evlâdını yakma!

Evler tünek olmuş, ötüyor bir sürü baykuş...
Sesler de: "Vatan tehlikedeymiş... Batıyormuş!"

Lâkin, hani, milyonları örten şu yığından,
Tek kol da "yapışsam..." demiyor bir tarafından!

Sâhipsiz olan memleketin batması haktır;
Sen sâhip olursan bu vatan batmayacaktır.

Feryâdı bırak, kendine gel, çünkü zaman dar...
Uğraş ki: Telâfi edecek bunca zarar var.

Feryâd ile kurtulması me'mûl ise haykır!
Yok, yok! Hele azmindeki zincirleri bir kır!

"İş bitti... Sebâtın sonu yoktur!" deme, yılma.
Ey millet-i merhûme, sakın ye'se kapılma.

Mehmet Akif Ersoy

19 Rabîülâhir 1331 - 14 Mart 1329 (1913)